

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου (2 ΙΒ')

**Ὁ Χριστὸς φροντίζει δι' αὐτόν,
ποὺ δίδει ἐλεημοσύνην***
«Οὐαὶ μοι... Ἐγὼ καθημέρα ἐσθίω...»

Οἱ μέντοι προῤῥηθέντες καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν φθάσαντες τροφέα τὸν Ὁσιον ἀπεκάλουν.

Ἦν ὁ εἷς εἶπέ μοι, ὅτι·

Ἀπερχόμενοι πρὸς τὸν Γέροντα τοῦ λαβεῖν τὴν ἀγίαν αὐτοῦ εὐλογίαν, εὐρίσκομεν ἐνίοτε θρηνοῦντα καὶ τὴν ὄψιν ταῖς χερσὶ τύπτοντα καὶ λέγοντα·

Οὐαὶ μοι, οὐαὶ μοι, ὅτι ἐγὼ μὲν ἐχθρὸς ὢν τοῦ Θεοῦ, καθημέραν ἐσθίω, τὰ δὲ τέκνα τοῦ Θεοῦ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ὁ καὶ μαθὼν, ἔφην·

Καλῶς εἶπον οἱ πατέρες, ὅτι· «**Τ**οῦτον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ λογιζοῦ τὸν πολλὴν εὐσπλαγχίαν ἐαυτὸν θανατώσαντα τῆς ἀναγκαίας χρείας. Ὁ γὰρ ἐλεῶν πτωχόν, τὸν Χριστὸν ἔχει μεριμνῶντα αὐ-

Τὰ δύο ὄρφανὰ ποὺ ἀνέφερα προηγουμένως, ὅταν ἔγιναν ἄνδρες, ὠνόμαζαν τὸν Ὁσιον προστάτην ποὺ τὰ ἔθρεψε.

Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτῶν μοῦ εἶπεν:

Ὄταν ἐπηγαίναμε πρὸς τὸν Γέροντα, διὰ νὰ πάρωμεν τὴν ἀγίαν εὐλογίαν του, τὸν εὐρίσκαμε συχνὰ νὰ κλαίη, νὰ κτυπᾷ μὲ τὰ χέρια του τὸ πρόσωπόν του καὶ νὰ λέγη·

Ἄλλοίμονόν μου, ἀλλοίμονόν μου, ἐγώ, ἂν καὶ εἶμαι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ, τρώγω καθημερινά, ἐνῶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, τρώγουν ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ὄταν τὸ ἔμαθα, εἶπα μόνος μου·

Καλὰ λέγουν οἱ Πατέρες ὅτι· «**Ν**ὰ λογαριάζης ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον, ποὺ ἀπὸ πολλὴν εὐσπλαγχίαν ἐθανάτωτὸν ἑαυτὸν του στερούμενος καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.

τοῦ καὶ ὁ δι' Αὐτὸν πτωχεύων
εὔρε θησαυροὺς ἀνελλιπεῖς.
Ὁ Θεὸς οὐ χρήζει τινός· εὐ-
φραίνεται δέ, ὅταν ἴδῃ τινὰ
ἀναπαύοντα τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ
καὶ τιμῶντα αὐτὴν δι' Αὐτόν».

Ὅτι Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Διότι δι' αὐτὸν ποὺ δίδει ἐλεη-
μοσύνην εἰς πτωχόν, φροντίζει
ὁ Χριστός· καὶ αὐτὸς ποὺ πτω-
χεύει διὰ τὸν Χριστὸν εὐρήκεν
ἀνεξάντλητους θησαυρούς. Ὁ
Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τί-
ποτε· χαίρεται ὅμως, ὅταν ἴδῃ
κάποιον νὰ ξεκουράζῃ τὴν εἰ-
κόνα Του καὶ νὰ τὴν τιμᾷ ἀντ'
Αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου».

Διότι εἰς Αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

(*) Βίος καὶ διδαχαὶ Ὁσίου Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου, ἔκδοσις Ἐπισκόπου
Οινόης Ματθαίου Λαγγῆ (†), ἔκδοσις πρώτη, Ἀθῆναι 1987, § 501, σελ. 122, 250.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

